

G A Z E T K A

DLA

W S Z Y S T K I C H

Nr 6(176) 2023, CZERWIEC

Zapraszamy na nabożeństwa czerwcowe
codziennie o godz. 17³⁰

PAPIEŻ FRANCISZEK MÓWI DO NAS

W życiu duchowym nie wolno poddawać się trudnościom

Droży bracia i siostry, dzień dobry i witajcie!

Powracamy dzisiaj do naszych katechez na temat rozoznania. Widzieliśmy, jak ważne jest odczytywanie tego, co się w nas dzieje, by nie podejmować decyzji pochopnych, na fali chwilowych emocji, tylko po to, żeby ich żałować, gdy jest już za późno.

Dlatego też także stan duchowy, który nazywamy strapieniem, kiedy w sercu wszystko jest mroczne, smutne itd., ten stan strapienia może być okazją do rozwoju. Jeśli bowiem nie ma odrobiny niespełnienia, odrobiny zawiennego smutku, zdrowej zdolności do przebywania w samotności, do przebywania z samym sobą bez ucieczki, to grozi nam, że zawsze będziemy trwali na powierzchni rzeczy i nigdy nie nawiążemy kontaktu z centrum naszego istnienia. Strapienie powoduje „wstrząs duszy”, kiedy człowiek jest smutny, to tak jakby dusza doznała wstrząsu, utrzymuje nas w gotowości, sprzyja czujności i pokorze, chroni przed wiatrami kaprysu. Są to niezbędne warunki dla postępu w życiu, a zatem i w życiu duchowym. Doskonała, ale „aseptyczna” pogoda ducha, gdy staje się kryterium wyborów i zachowań, czyni nas nie-ludzkimi, obojętnymi na cierpienie innych i niezdolnymi do zaakceptowania swojego cierpienia. Nie możemy nie zwracać uwagi na uczucia. Nie

bylibyśmy ludźmi, a uczucia są częścią naszego człowieczeństwa. Bez zrozumienia uczuć będziemy obojętni na cierpienie innych i niezdolni do zaakceptowania własnego. Nie mówiąc o tym, że takiego „doskonałego spokoju” nie osiąga się na tej drodze obojętności, tego aseptycznego dystansu: „Nie mieszam się do różnych spraw, trzymam się z daleka”. To nie jest życie, to tak jakbyśmy żyli w laboratorium, zamknięci, żeby nie mieć bakterii, żeby nie mieć chorób! Dla wielu świętych mężczyzn i kobiet niepokój był decydującym bodźcem dla dokonania przełomu w życiu. Ta sztuczna pogoda ducha nie jest zbyt dobra. Przeciwnie konieczny jest zdrowy niepokój, niespokojne serce szukające drogi. Tak jest na przykład w przypadku Augustyna z Hippony, czy Edyty Stein, czy Józefa Benedykta Cottolengo czy też Karola de Foucauld. Ważne decyzje mają cenę, jaką stanowi życie, cenę, która jest w zasięgu każdego z nas. Ważne decyzje nie biorą się z loterii: mają swoją cenę i trzeba ją zapłacić, jest to cena, której trzeba dokonać sercem, jest to cena decyzji, którą trzeba realizować przy odrobini wysiłku: nie jest ona darmowa, ale jest w zasięgu każdego. Wszyscy musimy zapłacić tą decyzją, aby wyjść ze stanu obojętności, który nas zawsze niszczy.

Strapienie jest też zachętą do bezinteresowności, do nie-

działania zawsze i tylko z myślą o satysfakcji emocjonalnej. Stan strapienia daje nam szansę na rozwój, na rozpoczęcie bardziej dojrzałej, piękniejszej relacji z Panem i z bliskimi, relacji, która nie sprowadza się jedynie do wymiany dawania i brania. Wróćmy myślami do naszego dzieciństwa. Jako dzieci często szukamy rodziców, żeby coś od nich dostać, zabawkę, pieniądze na lody, czy pozwolenie... W ten sposób szukamy ich nie dla siebie, lecz ze względu na korzyść. Jednak największym darem są oni, rodzice i rozumiemy to w miarę dorastania.

Również wiele naszych modlitw też trochę tak wygląda. Są to prośby o łaski skierowane do Pana, bez prawdziwego zainteresowania Nim samym. Idziemy, aby prosić, prosić bez końca... Ewangelia zauważa, że Jezus był często otoczony przez wielu ludzi, którzy szukali Go żeby coś uzyskać: uzdrowienie, pomoc materialną, ale nie po to, żeby po prostu z Nim być. Napierały na niego tłumy, a jednak był sam. Niektórzy święci, a nawet niektórzy artyści, medytowali nad tym stanem Jezusa. Dziwne, nierealne może się wydawać pytanie Pana: „Jak się masz?”. Jest to natomiast bardzo piękny sposób wejścia w prawdziwą, szczerą relację z Jego człowieczeństwem, z Jego cierpieniem, a także z Jego samotnością. Z Nim, z Panem który zechciał w peł-

ni dzielić się z nami swoim życiem.

Jakże to dla nas dobre, gdy uczy się przebywania z Nim, przebywania z Panem, bez jakiegokolwiek innego celu, właśnie tak jak to się dzieje z osobami, które kochamy: chcemy je coraz bardziej poznawać, bo dobrze z nimi być.

Drodzy bracia i siostry, życie duchowe nie jest techniką, którą dysponujemy, nie jest programem wewnętrznego „komfortu”, którego zaplanowanie należy do nas. Nie. Życie duchowe jest relacją z Żyjącym, z Bogiem, z Żyjącym, której nie da się sprowadzić do naszych kategorii. A strapienie jest więc najbardziej oczywistą odpowiedzią na zarzut, że doświadczenie Boga jest jakąś formą sugestii, zwykłą projekcją naszych pragnień. W takim przypadku zawsze byśmy je programowali, zawsze bylibyśmy szczęśliwi

i zadowoleni, jak płyta powtarzająca tę samą melodię. Natomiast ten, kto się modli, zdaje sobie sprawę, że rezultaty są nieprzewidywalne: doświadczenia i fragmenty Biblii, które często nas ekscytowały, dziś, o dziwo, nie wzbudzają żadnego uniesienia. I równie niespo-

dziewanie doświadczenia, spotkania i lektury, na które nigdy nie zwracało się uwagi lub których wolelibyśmy unikać – jak na przykład doświadczenie krzyża – przynoszą nieoczekiwany pokój. Nie bójcie się strapienia. Znoście je wytrwale. Nie uciekajcie. A w strapieniu trzeba starać się szukać serca Chrystusa, znaleźć Pana, a odpowiedź zawsze przychodzi.

Zatem w obliczu trudności nigdy nie wolno się zniechęcać, ale trzeba stawić czoła próbie stanowczo, z pomocą łaski Bożej, której nigdy nam nie zabraknie. A jeśli usłyszymy w sobie natarczywy głos, który chce nas odciągnąć od modlitwy, nauczmy się go demaskować jako głos kusiciela; i nie dajmy się zwieść: po prostu uczynmy wręcz coś przeciwnego, niż to co nam podpowiada! Dziękuję!

Watykan, 16 listopada 2022

DIECEZJALNY SYNOD O NAWRÓCENIU I ODNOWIE ŻYCIA KOŚCIOŁA

1 kwietnia 2023 r. ks. abp Józef Kupny ogłosił zamiar zwołania synodu diecezjalnego. Jest on w dużej mierze odpowiedzią na potrzeby duszpasterskie, które wybrzmiały w czasie diecezjalnego etapu „Synodu o synodalności”.

Od 1 września 2023 r. do 8 kwietnia 2024 r. będzie trwał etap presynodalny „Diecezjalnego synodu o nawróceniu i odnowie życia Kościoła”. W tym czasie będą pracować Parafialne Zespoły Presynodalne.

W poniższym linku zamieszczone są materiały opisujące cele i etapy „Diecezjalnego synodu o nawróceniu i odnowie życia Kościoła” oraz kształt i zadania Parafialnych Zespołów Presynodalnych.

[Synod w Archidiecezji 2021-2023 \(archidiecezja.wroc.pl\)](https://archidiecezja.wroc.pl)

NABOŻEŃSTWO CZERWCOWE

W czerwcu w naszych kościołach i domach rodzinnych modlimy się słowami *Litanii do Najświętszego Serca Pana Jezusa*. Jej powstanie związane jest z zarazą, która dziesiątkowała mieszkańców Marsylii w 1720 roku. Szukając ratunku u Boga, biskup Henri de Belsunce 1 listopada powierzył swoją diecezję Sercu Zbawiciela i postanowił uroczystie obchodzić każdego roku Święto Serca Jezusa. Wydarzeniu towarzyszyły procesje pokutne. Specjalnie na tę okazję siostra Anna Magdalena Rémusat, wizytka napisała litanię. Wiele wezwań pochodziło z wcześniejszej litanii siostry Joanny Magdaleny Joly, wizytki z Dijon oraz z litanii ułożonej przez jezuitę, ojca Jeana Croiseta. Litania ta, po dodaniu kilku wezwań, została zatwierdzona przez Stolicę Apostolską 22 kwietnia 1899 roku.

Pierwsze siedem wezwań litanii mówi o relacji Bożego Serca do Trójcy Świętej. Wezwania od ósmego do szesnastego wymieniają przymioty Bożego Serca. Reszta

wezwań ukazuje stosunek Bożego Serca do nas.

Rozwijający się kult Serca Jezusa w Kościele związany jest z objawieniami Pana Jezusa św. Małgorzacie Marii Alaçoque, wizytce klasztoru Paray-le-Monial, której – jako kierownik duchowy i spowiednik – towarzyszył jezuita, św. Kladiusz de la Colombière.

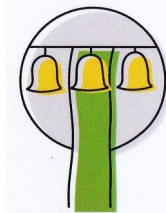
Kult Serca Jezusa daje nam możliwość wyrażenia swoich uczuć i pragnień względem Zbawiciela: pomaga w okazaniu radości z serdecznego spotkania z Panem, wdzięczności za odzyskane „nowe życie” dziecka Bożego doświadczającego miłości. Litanijne wezwania rozważane na modlitwie mogą nam pomóc w pogłębieniu naszej więzi z Jezusem, największym skarbem naszego życia.

Zatrzymajmy się jeszcze nad refleksją św. Jana Pawła II:

„Spoglądając na Serce Jezusa, serce człowieka uczy się poznawać prawdziwy i jedyne sens własnego życia, uczy się swego przeznaczenia, rozumienia wartości prawdziwie chrześcijańskiego życia, uczy się strzec przed ułomnościami ludzkiego serca, łączenia synowskiej miłości wobec Boga z miłością bliźniego. Tak oto – a jest to prawdziwe zadośćuczynienie, którego oczekuje Serce Zbawiciela – na ruinach nienawiści i przemocy będzie mogła powstać cywilizacja Serca Chrystusa.”

o. Marek Wójtowicz SJ

Henri Van Severen, ok. 1900, fot. Carolus, CC BY-SA 3.0, Wikipedia

WSTĘP

Wydaje się, że katolik, który uczęszcza regularnie na Mszę świętą w niedziele i święta, powinien o niej wiedzieć wszystko. Dobrze zna jej teksty, rozumie wszystkie symbole oraz wie, jakie korzyści duchowe mu przynosi. Jak zsumujemy czas spędzony na Mszy w ciągu roku, to wyjdą 3 doby modlitwy. Czy rzeczywiście tak jest? Czy dobrze przeżywamy Mszę świętą? Czy nie można by nas raczej porównać do uczniów idących do Emaus, którzy nie rozumieli, że jest z nimi Chrystus i wyjaśnia im pisma? Czy dostrzegamy Jezusa na Eucharystii?

Dlatego rozpoczynamy nowy cykl krótkich artykułów dotyczących Mszy świętej. Omówione zostaną po kolei wszystkie części Eucharystii. Podstawą będzie „Ogólne wprowadzenie do Mszału rzymskiego” zatwierdzone w 2004 roku. Ponieważ nazwa jest długa, przy cytowaniu będę pisał w skrócie OWMR. Aby lepiej zrozumieć co się dzieje na Mszy, warto przeczytać je w całości. Jest ono zamieszczone na początku Mszału*. Jest dostępne także w Internecie lub jako osobne wydanie w formie książkowej.

Msza święta składa się w zasadzie z dwóch podstawowych części: liturgii słowa i liturgii eucharystycznej. Łączą się one ściśle ze sobą. „Albowiem we Mszy świętej zostaje zastawiony zarówno stół słowa, jak i Chrystusowego Ciała, z którego wierni czerpią naukę i pokarm” (OWMR, p. 28).

Liturgię słowa poprzedzają obrzędy wstępne, które, jak sama nazwa wskazuje, „mają charakter wstępu, wprowadzenia i przygotowania” (OWMR, p. 46). Dla współczesnego zaginionego człowieka przygotowanie jest niezmiernie ważne. Na spotkanie z umiłowanym Jezusem trzeba się przygotować. To jak pójście na randkę. Trzeba wybrać najlepsze ubranie, uprasować je itd.

Jak to mają osoby dobrze wychowane, na ważne spotkanie przychodzimy trochę wcześniej. Gdy wchodzimy do kościoła, żegnamy się wodą święconą. Niech to będzie znak naszego wejścia w sferę świętości. Uklękamy przed tabernakulum i powierzamy Bogu nasze sprawy.

Wiele osób ma problemy z określeniem, czy zdążyli na Mszę. Czy przyszedli na czas. I tu rodzi się pytanie: kiedy właściwie zaczyna się Msza? Czy jak organistka zaczyna grać pieśń? Czy jak ksiądz wychodzi z zakrystii i wchodzi do prezbiterium*? Czy może jak zadzwoni

sygnaturka*? A może dopiero jak celebrans zrobi znak krzyża? Aby celebrować, trzeba najpierw znaleźć się razem. W OWMR jest napisane „Po zgromadzeniu się ludu” (p. 47). Zbieranie się wiernych jest już obrzędem wstępnym. Czyli jak wierni wchodzi do kościoła na Mszę, to ta Eucharystia się zaczyna. Dlatego wtedy nie rozmawiamy, bo przeszkadzamy innym, którzy modlitewnie zaczynają Mszę świętą.

Do obrzędów wstępnych zaliczamy wejście, znak krzyża, liturgiczne pozdrowienie, akt pokutny, aklamację *Kyrie elejson*, hymn *Chwała na wysokości Bogu* i modlitwę dnia zwaną kolektą. Ale o tym następnym razem.

Grzegorz Kowalewski

* **Mszał** – księga, która znajduje się na ołtarzu, w której znajdują się wszystkie teksty czytane przez kapłana w czasie Mszy.

• **Prezbiterium** – miejsce przy ołtarzu, gdzie siedzi celebrans, czyli ksiądz, który sprawuje Eucharystię i liturgiczna służba ołtarza, czyli ministranci i lektory.

* **Sygnaturka** – dzwonek umieszczony przy wejściu do zakrystii (w naszej parafii go nie ma), którym się dzwoni na rozpoczęcie Mszy.

KAMIENIE STULECIA, KAMIENIE GRANICZNE, ROGATKI

Kamienie Stulecia

Dla upamiętnienia nadchodzącego XX wieku, we Wrocławiu w latach 1900-1901 pojawiły się Kamienie Stulecia. Zaprojektował je najprawdopodobniej Karl Klimm. Wykonane z granitu słupy ustawiono przy drogach wylotowych z miasta. Pojawiło się ich sześć: na północ – w stronę Trzebnicy (w sąsiedztwie Mostów Trzebnickich), na południe – w kierunku Świdnicy (w sąsiedztwie dzisiejszego budynku TVP Wrocław przy ul. Karkonoskiej), na wschód – w kierunku Jelcza (w sąsiedztwie pętli tramwajowej przy ul. Mickiewicza), na północny wschód w stronę Psiego Pola (przy al. Kromera), na południowy wschód w stronę Oławy (przy ul. Krakowskiej, w okolicach wjazdu na aleję Armii Krajowej) oraz na zachód – w stronę Legnicy (przy ul. Legnickiej). Do czasów współczesnych zachowały się

Kamień stulecia
przy ul. Karkonoskiej

tylko trzy pierwsze z wymienionych powyżej. Na początku 2012 roku, podczas prac ziemnych przy ul. Kłokoczyckiej znaleziono fragmenty kolejnego, czwartego słupa granicznego, który pierwotnie stał przy Alei Kromera. W 2021 r. fragmenty granitu, które mogą być częścią piątego Kamienia Stulecia, odnaleziono w przy ul. Krakowskiej. Swoją formą słupy nawiązują do tradycyjnych na Śląsku znaków granicznych oraz do przydrożnych kapliczek słupowych, a inspiracją do ich postawienia mogła być XVI-wieczna, obecnie nieistniejąca już, kapliczka słupowa, zwana „Kurkiem Wrocławskim”. Na okrągłych kolumnach widniała niemiecka nazwa miasta i data 1900-1901. Po roku 1945 w akcji usuwania we Wrocławiu śladów niemieckich, napis *Gemarkung Breslau* („obręb Wrocław”) został ze słupów skuty i usunięty. Na słupie przy Alei Karkonoskiej, w jego miejsce umieszczono napis „Wrocław”. W czasie renowacji słupów we wrześniu 2003 r., na dwóch z nich (przy ul. Mickiewicza i przy Moście Trzebnickim) odtworzono niemieckie napisy. Na głowicy, na czterech płaszczyznach płycin, umieszczonych pod wieńczącą cały słup kulą, widnieją cztery elementy herbu Wrocławia: litera W, śląski orzeł, czeski lew i głowa św. Jana Ewangelisty. Kamienie Stulecia nie miały żadnego formalnego znaczenia, poza symbolicznym.

Punktami kontrolnymi służącymi do poboru opłat były roгатki miejskie, których w XIX i na początku XX wieku

działało wokół Wrocławia dziesięć.

Rogatki

Po zdobyciu Wrocławia przez wojska napoleońskie w 1807 r., francuskie władze nakazały rozbiórkę murów otaczających miasto. Dlatego przy głównych drogach dojazdowych do miasta wybudowano dziesięć budynków rogatek, w celu poboru podatków i cel od towarów wwożonych do miasta. Miasto ciągle powiększało swój obszar. Dlatego najstarsze z rogatek wyburzono w większości w latach 60. XIX wieku i zmieniono lokalizację punktów poboru pieniędzy. Późniejsze, realizowane w latach 1868-1903, były projektowane przez R. Plüddemanna, F. Friesego, J. Nathansohna i inspirowane budownictwem wiejskim. Były to (patrzac na plan miasta, począwszy od południowego zachodu zgodnie z kierunkiem wskazówek zegara):

- **Rogatka Kącka** (nazwa od Kątów Wrocławskich) przy dzisiejszej ul. Grabiszyńskiej), najpierw w okolicy skrzyżowania z ul. Kolejową, a później ul. Stalową),
- **Rogatka Berlińska** – przy placu Strzegomskim,
- **Rogatka Osobowicka** – ul. Reymonta 13, na rogu z wybrzeżem Conrada-Korzeniowskiego,
- **Rogatka Trzebnicka** – przy ul. Trzebnickiej 39, przed mostami Trzebnickimi,
- **Rogatka przed Psim Polem** – ul. Jedności Narodowej nr 191, rejon skrzyżo-

wań z ulicami Damrota i Żeromskiego,

- **Rogatka Szczytnicka** (ul. Mickiewicza 4, przy Moście Zwierzynieckim, (fot. z prawej),
- **Rogatka Oławska** – skrzyżowanie ul. Krakowskiej z ul. Karwińską,
- **Rogatka Strzebińska** – ul. Hubska przy skrzyżowaniu z ul. Kamienną,
- **Rogatka Borowska** – ul. Borowska przy skrzyżowaniu z ul. Wieczystą,
- **Rogatka Świdnicka** – ul. Powstańców Śląskich przy skrzyżowaniu z ul. Krzycką.

Ten system poboru opłat funkcjonował do 1910 roku. Niemal wszystkie wrocławskie rogatki zostały rozebrane lub zniszczone podczas oblężenia w 1945 roku. Tylko dwa z tych obiektów zachowały się do dziś: przy moście Zwierzynieckim i przy mostach Osobowickich. Istniała jeszcze rogatka przy drodze z Rakowca (przy obecnej ul. Na Grobli 2, nieopodal Mostu Oławskiego) oraz przy drodze z Zalesia (najpierw przy obecnej al. Kochanowskiego, a od 1897 roku przy dzisiejszej al. Różyckiego).

Kamienie graniczne

W 1928 r. nastąpiło największe w historii miasta powiększenie jego terenu. Pojawiły się wówczas kamienie graniczne wyznaczające granicę Wrocławia i sąsiadujących z nim powiatów. Umieszczono je przy drogach wylotowych z miasta. Linia wykuta po środku kamienia wyznaczała granicę. W przypadku gdy granica przebiegała przez środek mostu, kamień ustawiano przed mostem od strony miasta. Obecnie przy drogach na terenie Wrocławia stoi pięć takich kamieni, przy ulicach: **Opatowickiej**, u zbiegu **Dolnobrzeskiej** i **Grzybowej**

Fot. MMaciek, CC BY-SA 3.0, Wikipedia

(uszkodzony – skute napisy), ul. **Główniej** obok mostu na Bystrzycy – ustalał granicę między okręgami Środy Śląskiej i Wrocławia (odnaleziony został w 2009 r. jest uszkodzony, ma skute napisy) oraz niedaleko skrzyżowania **Strachocińskiej** i **Włociańskiej**. W 2011 r. przy ul. **Strzegomskiej** (fot. na dole), obok mostu na Słężie, podczas przebudowy jezdnii odnaleziono kolejny. Można na nim odczytać napisy: *Grenze* (gra-

nica), *Breslau Landkreis* (powiat wrocławski) i *Breslau Stadt* (miasto Wrocław). Widać też napis *Mitte Brücke*, czyli środek mostu. To znaczy, że granica miasta była pośrodku rzeki. Na **Brochowie** obok wieży ciśnieni, u zbiegu ulic Warszawskiej, Wileńskiej i Japońskiej, leży kolejny kamień graniczny, który został odnaleziony w 1997 r. na podwórzu domu przy ul. Popielskiego 5. Zapewne kiedyś stał w tej okolicy.

PZ

O Bernardynie, która była silna jak niedźwiedź

Bł. Bernardyna Jabłońska (1878-1940)

Naprawdę miała na imię Marynia. Urodziła się w Pizunach, niedaleko Narola. To gdzieś za granicą? A skąd, w okolicy Tomaszowa Lubelskiego. Urodziła się w Święto Matki Bożej Śnieżnej, ale śniegu wtedy nie było. Był 5 sierpnia, czas żniw. Marynia przyszła na świat w stajni, podobnie jak Jezus. Dlaczego właśnie tam? Bo jej mama pracowała akurat w polu, a stajnia, do której było najbliżej, najbardziej się do tego nadawała.

Przez dłuższy czas była jedynaczką. Jednak do szkoły nie chodziła, bo w domu ciągle brakowało pieniędzy. Pomagała więc rodzicom w gospodarstwie, a ponieważ była dziewczynką inteligentną nauczyła się pisać i czytać, korzystając z pomocy i biblioteczki księdza proboszcza. Połykała książki nawet wówczas, kiedy urodzili się jej bracia Ignas i Józio, i musiała się nimi opiekować.

Temperament miała raczej żywiołowy, ale lubiła samotność. Kochała przyrodę, dużo się modliła, zdobiła kwiatami przydrożne kapliczki. Niestety, radość dzieciństwa przerwała niespodziewana śmierć mamy. Miała wtedy czternaście lat. Wkrótce potem tata ożenił się po raz drugi. Wtedy Marynia postanowiła wstąpić do klasztoru. Bez zgody taty nie było to jednak możliwe. Chciał wydać ją za mąż? Miał już nawet kandydata.

Pewnego dnia wybrała się na uroczystość odpustową do Horyńca. Żeby kupić sobie piękne korale? Nie. Wiedziała, że może tam spotkać brata Alberta. Tego, który stracił nogę pod Melchowem? Właśnie. Chciała mu powiedzieć o swoim powołaniu, a on wyglądał tak, jakby na nią czekał. Potrzebował kogoś takiego jak Marynia. Osoby energicznej o wielkim sercu, która zajęłaby się jego biedakami i różnymi innymi sprawami. Od dawna modlił się o to do Boga.

Co na to Marynia? Zgodziła się, bo bardzo chciała zostać zakonnica. Kiedy jednak brat Albert zawiózł ją do swojego królestwa kalek i nędzarzy, przeżyła prawdziwy szok. In-

czej wyobrażała sobie życie zakonne. Uciekła tego samego dnia? Nie. Zaufała Bogu i została tercarką, przyjmując imię Bernardyna.

Cztery lata później – 1 kwietnia – brat Albert ogłosił ją przełożoną nowej wspólnoty zakonnej sióstr albertynek. Z początku myślała, że to *prima aprilis*. Nie był to jednak *prima aprilis*. Już wkrótce, dzięki jej szczególnym zdolnościom, zgromadzenie tak wspaniale się rozwinęło, że brat Albert mógł być całkiem spokojny o dalszy los swego dzieła.

***

Imię Bernardyna znaczy: silna jak niedźwiedź. Jednak siła naszej Bernardyny miała źródło w miłości. Był nią Jezus w Najświętszym Sakramencie. I jeszcze coś: historia związana ze świętem Matki Bożej Śnieżnej nie należy do *primaaprili*-sowych żartów. Legenda głosi, że 5 sierpnia, w czasie największych rzymskich upałów, spadł śnieg na wzgórzu, na którym Matka Boża pragnęła mieć świątynię. I co? I stoi tam teraz przepiękna Bazylika Matki Bożej Większej. Matka Boża to dopiero jest silna jak niedźwiedź!

Opowiadanie pochodzi z książki
Ewy Skarżyńskiej
i Pawła Kołodziejskiego
„O polskich świętych dzieciom”

ZADANIE CZERWCOWE

Dopiero skończył się maj, w którym świętowaliśmy Dzień Matki. Czerwiec rozpoczyna się świętem dzieci, a kończy Dniem Ojca. Każdy kto tworzy rodzinę jest ważny. Przez cały ten miesiąc, słowami litanii, wysławiamy wielką miłość Pana Jezusa do człowieka. Główne hasło pochodzi z tej modlitwy. Aby je odgadnąć, należy poprawnie rozmieścić w krzyżówce określenia powiązań rodzinnych. Czy znasz je wszystkie? Masz je wypisane i podzielone ze względu na liczbę liter. Dla ułatwienia w diagramie są wpisane wszystkie samogłoski „i”. Powodzenia!!!

opr. Elżbieta Hoffmann-Guzik

Wyrazy do wpisania:

4-literowe:

- brat
- teść

5-literowe:

- kuzyn
- wujek

6-literowe:

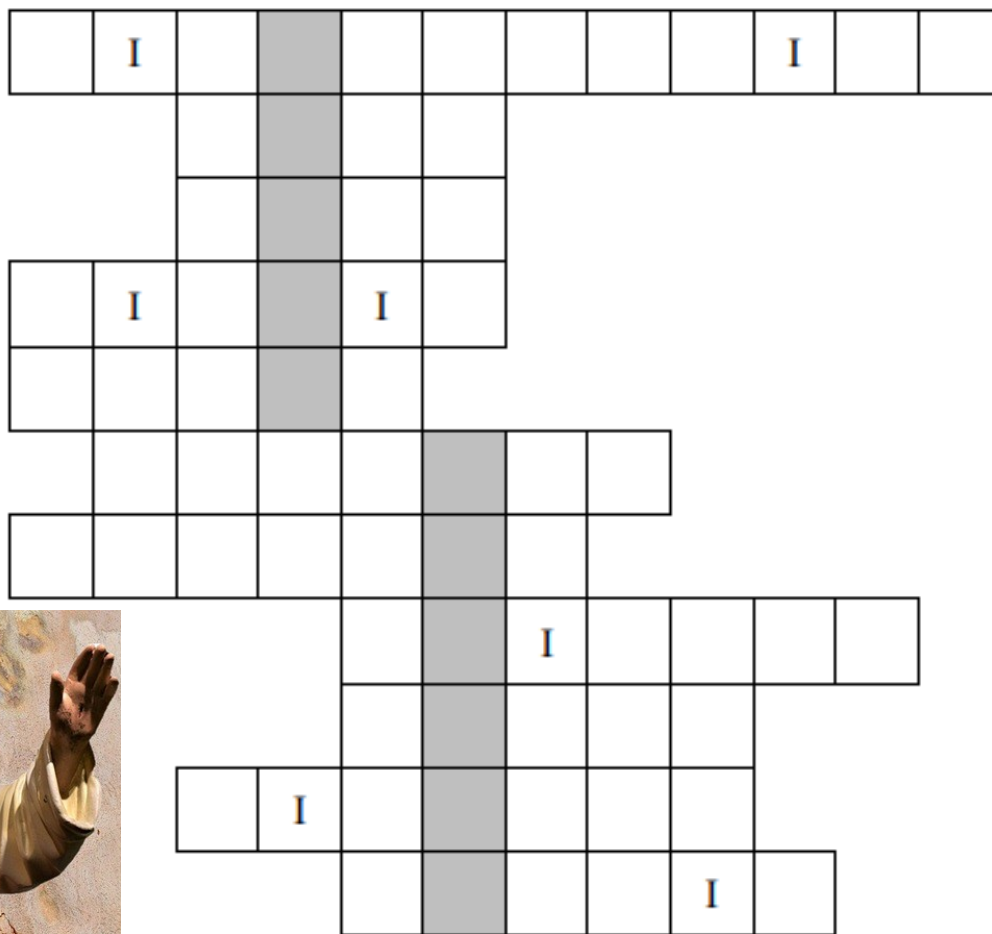
- babcia
- ciocia

7-literowe:

- dziadek
- siostra
- stryjek
- wnuczek

12-literowe:

- siostrzeniec

Rozwiązanie zadania – hasło – należy napisać na kuponie i do 16 czerwca wrzucić do skrzynki. Skrzynka na rozwiązania będzie wystawiona na stoliku po Mszy Świętej na godzinę 11⁰⁰ a w innym terminie w zakrystii. Można także wysłać rozwiązanie na adres redakcji:

gazetka-dla-wszystkich(at)wp.pl

umieszczając w temacie *Zadanie czerwcowe* (termin: piątek, 16 czerwca).

Losowanie nagród w niedzielę 18 czerwca, po Mszy Świętej na godzinę 11⁰⁰.

KUPON – Zadanie czerwcowe

.....
imię i nazwisko dziecka, wiek

.....
hasło

I N T E N C J E M S Z A L N E

1 czerwca, czwartek – święto Jezusa Chrystusa, Najwyższego i Wiecznego Kapłana

9⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Krystyny i Stanisława (f) w 48 rocznicę ślubu

18⁰⁰ ++ Michał, Maria Ferenc; ++ z rodziny

2 czerwca, piątek

9⁰⁰ + Antoni Kaśków – 2 rocznica śmierci

18⁰⁰ Za Różę Żywego Różańca

3 czerwca, sobota – wspomnienie świętych męczenników Karola Lwanga i Towarzyszy

9⁰⁰ Dziękczynna za Seniorki Różę NMP Matki Pocieszenia

18⁰⁰ ++ z rodzin Stachowicz i Żebrowskich

4 czerwca, niedziela – uroczystość Najświętszej Trójcy

8⁰⁰ ++ z rodzin Kowalczyk, Błaszczyk, Rutkowskich i Smaga

9⁰⁰ ++ Kazimierz, Jan, Stanisława (f) Wiącek

10⁰⁰ Msza święta zbiorowa

11⁰⁰ W intencji Mai w 15 rocznicę urodzin oraz w intencji Dominiki z prośbą o błogosławieństwo dla ich rodzin

12⁰⁰ W intencji Parafian

18⁰⁰ ++ Rodzice: Aleksandra (f), Eugeniusz (m); ++ Rodzeństwo: Piotr, Jadwiga, Jerzy, Mieczysław; ++ z rodziny

20⁰⁰ + Mieczysława (f) Janiak (od Elżbiety i Romana Nadolnych)

5 czerwca, poniedziałek – wspomnienie św. Bonifacego, biskupa i męczennika

9⁰⁰

18⁰⁰ + Mieczysława (f) Janiak (od Adama Krzywińskiego z rodziną)

6 czerwca, wtorek

9⁰⁰ ++ Zofia, Leonard

18⁰⁰ + Mieczysława (f) Janiak (od Józefy (f) Krzywińskiej)

7 czerwca, środa

9⁰⁰

18⁰⁰ Nowenna do NMP Nieustającej Pomocy

8 czerwca, czwartek – uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa (Boże Ciało)

8⁰⁰ + Tadeusz Świętochowski; ++ Zofia, Roman Mączka ++ Teresa, Aleksander (m) Mączka

9⁰⁰ + Mieczysław (m) Madej; ++ Rodzice, Teściowie

10⁰⁰ Msza święta zbiorowa

12⁰⁰ O Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski dla Jolanty i Mirosława w 30 rocznicę ślubu

18⁰⁰

9 czerwca, piątek

9⁰⁰ + Jan Leszczyński; ++ Maria, Jan, Janina Wykowsy

18⁰⁰ ++ Maria, Franciszek (m) Duż

10 czerwca, sobota

9⁰⁰

18⁰⁰ Za dusze w czyśćcu cierpiące

11 czerwca, 10 niedziela w ciągu roku

8⁰⁰ Dziękczynna z prośbą o zdrowie, Boże błogosławieństwo dla Haliny, Jolanty i Romana

9⁰⁰ ++ Marianna, Mieczysław (m) Sawaryn; ++ Rodzice, Teściowie

10⁰⁰ Msza święta zbiorowa

11⁰⁰ O Boże błogosławieństwo dla Antosia i Mateusza Wajer z okazji 3 urodzin oraz o potrzebne łaski dla ich rodziców

12⁰⁰ W intencji Parafian

18⁰⁰ ++ Agnieszka, Józef (m), Andrzej Tytko

20⁰⁰

12 czerwca, poniedziałek

9⁰⁰

18⁰⁰ O Boże błogosławieństwo i dary Ducha Świętego dla Faustyny z okazji 9 rocznicy urodzin

13 czerwca, wtorek – wspomnienie św. Antoniego z Padwy, prezbitera i doktora Kościoła

9⁰⁰

18⁰⁰ O Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski dla Dariusza

20⁰⁰ Róża NMP Fatimskiej

14 czerwca, środa – wspomnienie bł. Michała Kozala

9⁰⁰

18⁰⁰ Nowenna do NMP Nieustającej Pomocy

Nabożeństwo Wynagradzające
Pierwszych Sobót Miesiąca
3 czerwca, o godz. 8⁰⁰

Nabożeństwo
ku czci św. Wawrzyńca
10 czerwca

Nabożeństwo Fatimskie
13 czerwca (wtorek)
godz. 20⁰⁰

15 czerwca, czwartek

9⁰⁰ ++ Tadeusz, Anna, Bronisława (f), Ewa Kołodziej; ++ z rodziny

18⁰⁰

16 czerwca, piątek – uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa

9⁰⁰

18⁰⁰ + Eugeniusz Południak

17 czerwca, sobota – wspomnienie Niepokalanego Serca NMP

9⁰⁰ ++ Ewa, Janina, Stanisław (m), Czesław (m); ++ z rodziny Kurpińskich; ++ Michalina, Waclaw (m) Kasjan

18⁰⁰ ++ Wanda, Antoni, Stanisław (m) Steckiewicz; ++ Maria, Stanisław (m) Ząbek; ++ z tych rodzin

18 czerwca, 18 niedziela w ciągu roku

8⁰⁰ + Władysław (m) – 8 rocznica śmierci; ++ Rodzice: Adolf, Wiktoria Przyjemscy; + Jan

9⁰⁰ ++ Barbara, Jan Ziemiak; + Tomasz Borysławski

10⁰⁰ **Msza święta zbiorowa**

11⁰⁰ + Jadwiga Gajek – 12 rocznica śmierci; ++ Władysław (m), Anna Gajek

12⁰⁰ W intencji Parafian

18⁰⁰ + ks. Markus Chwastek – 10 rocznica śmierci

20⁰⁰

19 czerwca, poniedziałek

9⁰⁰

18⁰⁰

20 czerwca, wtorek

9⁰⁰ ++ Jan, Czesława (f) Ludwińscy; + Katarzyna Moczula

18⁰⁰

21 czerwca, środa – wspomnienie św. Alojzego Gonzagi, zakonnika

9⁰⁰

18⁰⁰ Nowenna do NMP Nieustającej Pomocy

22 czerwca, czwartek

9⁰⁰

18⁰⁰ + Kazimierz Cały; ++ Rodzeństwo, Teściowie

23 czerwca, piątek – Dzień Ojca

7³⁰ **Msza święta na zakończenie roku szkolnego i katechetycznego**

9⁰⁰

18⁰⁰ + Jan Oczkowski; + Wanda Oczkowska; ++ Stanisława (f), Władysław (m), Jan Namyślak

24 czerwca, sobota – uroczystość Narodzenia św. Jana Chrzciciela

9⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Janiny Załęskiej z racji imienin

18⁰⁰ ++ Zofia, Jan, Zbigniew (m), Jan Świderscy; + Lucjan Połączewski

25 czerwca, 12 niedziela w ciągu roku

8⁰⁰ + Andrzej Lipiński

9⁰⁰ ++ Helena, Leon Kucharczyk; ++ Rodzice, Teściowie

10⁰⁰ **Msza święta zbiorowa**

11⁰⁰ W intencji Piotra i Pawła z prośbą o błogosławieństwo; w intencji Aliny w rocznicę urodzin z prośbą o opiekę i błogosławieństwo

12⁰⁰ W intencji Parafian

18⁰⁰ + Genowefa Butkowska – 3 rocznica śmierci; + Czesław (m) Butkowski

20⁰⁰

26 czerwca, poniedziałek

9⁰⁰ + Elżbieta Pawlak

18⁰⁰ W intencji Elżbiety i Grzegorza z okazji 36 rocznicy ślubu

27 czerwca, wtorek

9⁰⁰

18⁰⁰ Róża św. Symeona

28 czerwca, środa – wspomnienie św. Ireneusza, biskupa i męczennika

9⁰⁰ ++ Maria, Jan Młynarscy; + Władysław (m) Baran

18⁰⁰ Nowenna do NMP Nieustającej Pomocy

29 czerwca, czwartek – uroczystość świętych Apostołów Piotra i Pawła

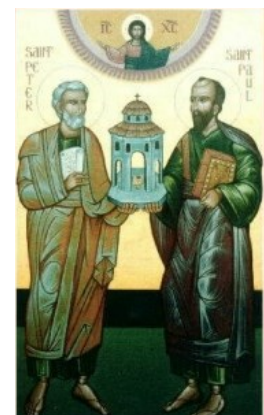
9⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Piotra

18⁰⁰ + Marian Wierzbicki; ++ Rodzice, Rodzeństwo

30 czerwca, piątek

9⁰⁰

18⁰⁰ ++ Emilia, Albin Bilińscy

**Intencje
Apostolstwa Modlitwy
i Żywego Różańca
w czerwcu**

Intencja:

O zniesienie tortur

Módlmy się, aby wspólnota międzynarodowa podjęła konkretne działania, zmierzające do zniesienia tortur, zapewniając wsparcie ofiarom i ich rodzinom.

Kancelaria parafialna czynna w poniedziałki 16⁰⁰-17⁰⁰ oraz soboty 10⁰⁰-11⁰⁰, w sprawach pilnych – po Mszy Świętej. Gazeta parafialna do użytku wewnętrznego. Redaguje zespół pod kierunkiem ks. Proboszcza.

Parafia Rzymskokatolicka
pw. św. Wawrzyńca
we Wrocławiu-Żernikach,
ul. Żernicka 249, 54-510 Wrocław

Ks. Proboszcz tel. 602-22-32-22
www.zerniki.archidiecezja.wroc.pl
parafiazerniki(at)op.pl

konto bankowe Parafii
32 1500 1793 1217 9006 0637 0000
Wpłaty z dopiskiem:
„Ofiara na Kościół”

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i korekty tekstów oraz zmiany ich tytułów.

Kontakt z redakcją:
gazetka-dla-wszystkich(at)wp.pl

Okładka: Najświętsze Serce Jezusa, domena publiczna, Wikipedia

KRONIKA PARAFIALNA

W ostatnim miesiącu do wspólnoty parafialnej, przez **sakrament Chrztu świętego** zostały przyjęte dzieci:

- Nel Musiał
- Mia Musiał
- Piotr Andrzej Gulewicz

W ostatnim miesiącu **zmarli:**

- + Nina Chilińska
- + Eliza Trębusiewicz

Módlmy się
o Niebo dla Nich

UROCZYSTOŚĆ NAJŚWIĘTSZEGO CIAŁA I KRWI PAŃSKIEJ (BOŻE CIAŁO)

8 CZERWCA
PROCESJA
DO CZTERECH
OŁTARZY
PO MSZY ŚWIĘTEJ
O GODZINIE 10⁰⁰

Ikona przedstawiająca Chrystusa Eucharystycznego w zbiorach Muzeum Historycznego w Sanoku, Domena publiczna, Wikipedia